

HOME INJURIES AMONG CHILDREN \leq 6 YEAR OLD IN TAMAN SOGA, BATU PAHAT, JOHOR DARUL TAKZIM, 1994

KEMALANGAN DI RUMAH DI KALANGAN KANAK-KANAK \leq 6 TAHUN DI TAMAN SOGA, BATU PAHAT, JOHOR DARUL TAKZIM, 1994

Siti Zaleha Mohd Salleh, Hanafiah Mohd Salleh

ABSTRACT

A cross sectional descriptive study of domestic accidents was conducted in Taman Soga Batu Pahat, Johor Darul Takzim from December 10th. 1993 to January 9th 1994. The aims of this study were to investigate domestic accidents among children with regard to prevalence and factors related to childhood injuries in the home. Data were collected through presurvey and survey via an interview by using pretested questionnaires during house visits. Three hundreds and eighty children from 250 mothers were involved in this project. The prevalence rate of domestic accidents among children 3 months to \leq 6 years old was 24.7%. Toddlers had a highest prevalence rate of domestic accidents compared to infant and preschools. The most common place of accidents was within the house (84.1 %) where more than half of the accident occurred in the living room. The commonest type of accidents was physical injury. Falls were the leading cause (80.9 %), other children sustained laceration and cut (12.8 %), scalded (4.8 %) and swallowed an object (2.1 %). Most lesions were benign. The most common localization of lesion was head (55.8 %), and lower extremities (32.5 %). Household furnitures and constructional features of the house cause most accidents. There were statistically significant difference between domestic accidents and ethnic groups ($p < 0.05$), level of maternal education ($p < 0.05$), type of houses ($p < 0.05$), numbers of children age 3 months to \leq 6 years in the family and mean age of the children ($p < 0.05$). The factors which related to domestic accidents lead to the conclusion that the main aspects of prevention should be by the creation of a safety environment and parent's education should be improved with emphasis on knowledge of children's normal psychological and motor development and abilities.

ABSTRAK

Satu kajian diskriptif irisan lintang telah dilakukan di Taman Soga, Batu Pahat Johor Darul Takzim dari 10 Disember, 1993 -9 Januari 1994. Tujuan kajian ini adalah untuk mengetahui kadar prevalens kemalangan di rumah di kalangan kanak-kanak dan faktor-faktor yang berkaitan dengan kecederaan kanak-kanak di rumah. Data-data di kumpul semasa pratinjauan dan tinjauan dari rumah ke rumah menggunakan borang soal selidik yang telah diprauji. Seramai 380 orang kanak-kanak dari 250 orang ibu-ibu terlibat dalam projek ini. Prevalens kemalangan di rumah kanak-kanak umur 3 bulan hingga \leq 6 tahun adalah 24.7 %. Petatih mempunyai prevalens kemalangan yang lebih tinggi dibandingkan dengan bayi dan kanak-kanak pra sekolah. Tempat yang paling biasa berlaku kemalangan ialah di dalam rumah (84.1 %) iaitu lebih separuh kemalangan berlaku di ruang tamu. Jenis kemalangan yang paling lazim berlaku ialah kecederaan fizikal. Jatuh merupakan penyebab utama (80.9%), kanak-kanak lain mengalami luka dan melecut (12.8%), melecur (4.8%), dan tertelan objek (2.1%). Hampir semua kemalangan yang berlaku adalah merupakan kecederaan ringan (88.4%). Bahagian anggota tubuh yang banyak mendapat kecederaan ialah kepala (55.8%) dan kaki (32.5%). Perabot dan rekabentuk rumah kediaman didapati sebagai penyebab dalam kebanyakan kemalangan. Terdapat hubungan yang bererti antara kemalangan di rumah dengan etnik ($p < 0.05$), tahap pendidikan ibu ($p < 0.05$), jenis rumah kediaman ($p < 0.05$), bilangan anak kecil umur 3 bulan hingga \leq 6 tahun ($p < 0.05$) dan min umur kanak-kanak ($p < 0.05$). Faktor-faktor yang mempunyai hubungan dengan kemalangan di rumah membawa kepada rumusan bahawa aspek utama pencegahan ialah mewujudkan suasana persekitaran yang selamat dan meningkatkan pengetahuan melalui pakej pendidikan kesihatan ibubapa, dengan penekanan kepada pengetahuan mengenai keupayaan perkembangan motor dan psikologikal kanak-kanak yang normal.